Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

putant se ⁊ mulierum more gerere ⁊ p'cap
pentem tamq; uenę p'tulationē ēatori pos
se placere. Verū dicti ē q̃ a minus pec
cauit q̃ de pententia ⁊ mia cogitauit. Peccau
tm q̃ peccantem ⁊ sensit ⁊ peccantē ñ cor
rexit ⁊ id eo q̃ in peccato originali ē culpa
quā q̃ dissimilē. aduersū: tñ tota redun
dat. Illa q̃ q̃ peccauit mistū q̃ peccantem
ē sensit ⁊ peccatū illū ⁊ sentiendo suū fecit
⁊ hm q̃ p'mus homo a diabolo seductus ē
ut peccaret. Si aut mīt ē si dare uoluerim
q̃m peccatū i eū uenit. aut ⁊ q̃ dsit ipsū
peccatū q̃ bona natura uiciat ⁊ tollit pul
chritudinē ⁊ integritatē illī q̃ dā de mūdis
hoīs q̃litate q̃ adhanc ꝯsidationē necessā
ria uidēr ī medio ponē oportet.

De appetitu iusti ⁊ appetitu cōmodi.

Duo q̃ dā q̃ p'posuerat ds in hoīne a p'n
cipio. q̃b' natura illī tota regerē ⁊ ēducere
ad ēsūmationē sui finis. Duo h̄ erant
appetitus ⁊ appetitus cōmodi. Vnū. i. appetitū
iusti dedāt ut inēt ad uoluntatē. Alterū
i. appetitū cōmodi dedāt ut ieēt f necessi
tatē. Vnū uoluntarū. alīū necessū. appetitū
ita p'ta uoluntarū ē uoluit. ut in
eo p'mēret ho siue bonū si uidl' eū retinere
cū possit deserere siue malū si eū deserere
cū possit retinē. appetitū aut cōmodi
p'ta nec ēm uoluit ē ds. q̃ēn ieo re
munārē homo siue ad pena siue ad glām si
cund appetitū f. ita retinēt. ⁊ appetitū q̃
iusti ds mītū hoīs ēstituit. i appetitu uero
cōmodi p'mū. p'ta appetitus iusti solū
uoluntatī hoīs subiec. q̃ in uoluntate
⁊ libo arbitrio mītū ē ñ potuit. P' hos duos
appetitus iusti duo effēs illq; sequebantē
iustū cōmodū dissimilē tm ⁊ ordine
ēt. 10. appetitus q̃ ppe siue affēs iusti
separabilis ē q̃ f uoluntatē in ē. s. effēs
illī. i. iustū. siue iustitia inseparabilis ab
illo ē. q̃ appetitus iusti sine iustitia ē
ñ pot. ⁊ psū ēm iustitia appetere f. aliq̃
iustitia h're ē. affēs q̃ iusti a uoluntate
separari pot. s. effēs ē. i. iustitia a b affēu
separari ñ pot. Rursū appetitus cōmodi
inseparabilis ē. q̃ f necessitatē i ē ⁊ auoli
tate rōnali nūquā separari pot. Effēs aut illī
i. cōmodū a eo separabilis ē. q̃ desidari
cōmodū cū ñ h'r pot ⁊ i h sūma ēstat
pena cū ēata pena addicta neq; cōmo
dū suū fastidire pot. ppt in mutabilē
naturā neq; h're pot. ppt irremissibilē
culpā. P' ta q̃ ds affēm iustitiē hoī sepa
bilē dedit ⁊ ipsi affectui cū inēt effēm
suū h ē iustitiā inseparabilē ad ē istituit
affēm cōmodi inseparabilē tbuit ⁊ effēm
illī h ē cōmodū ñ q̃ inseparabilē ad ē p
cepit. quatenus ho in illo solo. s. appetitu
iusti amisso. hui ⁊ illī effēm p dēt. ut illo
solo retento. uni ⁊ alīū effēm retinere.
S; homo solū q̃ potuit fec ⁊ q̃ appetitū
iusti sponte deseruit. id eo mirtio ⁊ iusti
tiā ⁊ cōmodū p didit. solū appetitū cō
modi. ad augmtū infelicitatis retinens.
Si ē enī augmtū glē fuiss; in iustitia p se
uānt ñ posse ab amore ⁊ desidio habitu
boni tepescē. ita cumulus miseriē ē ab
appetitu boni ñ posse seq̃m uis illud a
dipisci neq̃at cōprehēdere. ttū iusti p dīt

Vtrū ho uolens. aut ñ uolens appe

Sed mirū uidēr si ho p' appetitū iusti
tiē h'ut. q̃m p' ea illū amisit. ut
uidet nolens. aut uolens illū deseruit.
Si enī nolens deseruit. t pod si nolens
p didit. nec ātē passus ē. in q̃tate ñ fec.
neq; uolentia patientis culpa ē ducen
da. s; infēntis. Si aut uolitas in eo p'cessisse